

TRĂIASCĂ CEA DE-A XVIII-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII ROMÂNIEI DE SUB JUGUL FASCIST!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XX nr. 5554

4 pagini — 20 bani

Miercuri 22 august 1962

PIATRĂ DE HOTAR ÎN ISTORIA PATRIEI

În conștiința poporului român, ziua de 23 August s-a întipărit adânc, ca o dată memorabilă, ca cea mai mare sărbătoare a sa.

Cu 18 ani în urmă, insurecția armată, inițiată, organizată și condusă de Partidul Comunist din România — a răsturnat dictatura militară-fascistă, zădărnind totodată planurile criminale ale lui Hitler și Antonescu, care urmăreau să transforme întreaga țară în teatru unui război nimicitor. Ofensiva eliberatoare a Armatei Sovietice a dat un mare avânt luptei antifasciste a poporului. Întorcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste, lupta eroică purtată alături de glorioasele Armate Sovietice au dus la prăbușirea frontului german din sud-estul Europei și au grăbit terminarea războiului.

Insurecția armată victorioasă din August 1944 a însemnat începutul revoluției populare, care a deschis larg calea spre schimbarea întâmplărilor țării noastre. Cultiva de la 23 August a pus în mișcare cele mai largi mase ale poporului muncitor, le-a înaltat un puternic avânt revoluționar, atrăgându-le la creșterea istorică conștiință. Prin luptă înscordată a muncii clăcătorească, sub conducerea avangardă a clasei muncitoare, a țărănilor, a muncitorilor, în alianță cu țărănimii muncitoare, a lichidat dominația clasei exploatare, a instaurat regimul democratic-popular și a înălțat edificiul societății noi socialiste.

Sărbătorirea zilei de 23 August din acest an are loc la cîteva luni după marea victorie a oamenilor muncii din patria noastră — încheierea colectivizării agriculturii, cu aproape patru ani mai devreme decît termenul stabilit de Congresul al III-lea al P.M.R. Pentru întregul nostru popor muncitor este un fapt demn de îndrăgășită mîndrie că socialismul a învins definitiv la orașe și sate.

Ori încotro îți arunci astăzi privirea, vezi semnele profundelor transformări care au avut loc în acești ani. Fabrici și uzine moderne, ogoare în plină înflorire, orașe și sate cu o nouă înfățișare, tot mai multe școli, biblioteci, cămine culturale, tot mai multe locuințe, case de odihnă și alte construcții social-culturale — toate acestea sînt expresii adînc grăitoare ale grijii partidului și statului democrat-popular pentru creșterea sistematică a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Elocvent este în acest sens și faptul că în perioada 1950-1961, salariul real a crescut aproape de două ori, iar pînă în 1965 va crește cu 40-45 la sută față de a doua jumătate a anului 1959.

Toate acestea sînt rodul muncii creatoare a poporului, înfruptare a talentului și hărniciei lui. În aceste semne ale noului stă și munca oțelărilor de la Hunedoara care dau acum în două luni întreaga producție de fontă și oțel din 1938 a României burghezo-moșierilor, și cea a petroliștilor din Valea Prahovei, Oltenia,

Moldova, care valorifică bogăția „aurului negru”, și cea a constructorilor, și munca colectivizării din Comana, regiunea Dobrogea, care au recoltat în acest an peste 3.000 kg. grâu la hectar, după cum este și munca învățătorului de la școala nouă din Corbu, a omului de știință de la Institutul de fizică atomică, a tuturor celor ce creează valori materiale și spirituale. Conștiința de stăpîn a tot ce se realizează, a tot ce se construiește, sentimentul că tot ce găsești în jurul tău e un bun al tuturor a descătușat uriașe forțe creatoare, a constituit și constituie izvorul mărețelor fapte de muncă ale poporului. „Stau cîteodată și mă gîndesc la ceea ce sînt astăzi și mă răncă, care în urmă cu 20 de ani abia ridicam ochii din basma, conduc acum o gospodărie colectivă, a cărei avuție obștească se numără cu milioane” — spunea Dobrița Dima, președinta a unei gospodării colective. Cît de semnificative sînt aceste cuvinte!

Un sentiment asemănător a animat pe cei 11.000 de participanți la sesiunea din primăvară a Marii Adunări Naționale, pe cei aproape 150.000 de deputați și activiști ai staturilor populare, pe milioanele de oameni care în cadrul consiliilor de producție din fabrici și uzine, al comisiilor permanente, în cadrul altor forme de activitate obștească, iau parte la elaborarea și desfășurarea planurilor economice, la gospodărirea orașelor și comunelor, la îmbunătățirea activității comerțului de stat, a instituțiilor culturale și medicale-sanitare.

S-au încheiat și consolidat alianța muncitorească-țăărănească, unitatea moral-politică a poporului, strînsa unitate dintre partid, guvern și popor. Cele două clase sociale prietene, clasa muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii, și clasa țărănimii colectivizate, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înainte, sub conducerea încercată a partidului, spre desăvîșirea construcției societății socialiste și trecerea treptată la construirea comunismului. „Partidul nostru — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — partid al clasei muncitoare, trup din trupul poporului, schimbă adînc în fața fiecărei literă din programul său. El nu face promisiuni, ci planuri; el transformă consecvent, an de an, în realitate vie visurile generațiilor de oameni ai muncii, pentru care alina luptătorii și-au vărsat sîngele”.

Progresele însemnate obținute de poporul nostru în construirea vieții sale noi sînt strîns legate de transformările revoluționare ce au loc în lume în această epocă a trecerii omenirii de la capitalism la socialism. Ele sînt indisolubil legate de apartenența țării noastre la comunitatea mondială socialistă, de avantele diviziunii internaționale socialiste a muncii și de relațiile de colaborare și într-ajutorare frățescă între țările socialiste și în primul rînd de ajutorul acordat de U.R.S.S.

Poporul român poartă o profundă recunoștință pentru sprijinul multilateral acordat de Uniunea Sovietică. Poporul nostru urmărește cu vie admirație realizările epocale ale oamenilor sovietici, care au culminat cu recentul zbor cosmic îndelungat în grup efectuat de navele „Vostok”. Succesele Uniunii Sovietice, ale celorlalte țări ale lagărului socialist demonstrează tot mai pregnant superioritatea socialismului asupra capitalismului.

Munca plină de elan a poporului nostru pentru îndeplinirea mărețului program de desăvîșire a construcției socialismului se împletește indisolubil cu lupta neobosită pentru înstaurarea unei păci trinitice. Ca urmare a acțiunilor corcariilor imperialiste agresive, în lume s-a adîncit mult material inflamabil. Pentru a se evita o catastrofă termonucleară este necesar să se pună capăt cursei înarmărilor, să se înlăture războaiele, să se încheie tratatul de pace german, să fie lichidate definitiv războaiele rușinoase sistem colonial. Aceste scopuri nobile caracterizează politica externă a țării noastre care, împreună cu celelalte țări socialiste, aduce o contribuție proprie, activă, la promovarea politicii de coexistență pașnică între state cu oînduiri diferite, la apărarea și consolidarea păcii în lume.

Poporul român sărbătorește cea de-a 18-a aniversare a eliberării țării de sub jugul fascist, muncind cu elan la realizarea obiectivelor planului șesenal elaborat de Congresul al III-lea al P.M.R. Pe deplina încrezător în viitorul său luminos, poporul nostru pășeste mereu înainte pe drumul însoțit al socialismului, spre zările strălucite ale comunismului.

Adunări festive și manifestări cultural-artistice

Marți au continuat să aibă loc în întreprinderi, instituții, cluburi, cămine culturale, case de cultură din Capitală și din țară, adunări și manifestări cultural-artistice consacrate zilei de 23 August.

La uzinele „Grivița Roșie” din Capitală a vorbit despre sărbătoarea națională a poporului nostru, tovarășul Constantin Tuzu, ministrul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini. Arătînd că metalurgii din întreaga țară au obținut succese în cinstea marii sărbători, vorbitorul a felicitat călduros colectivul de muncă de aici pentru realizările înregistrate în primele șapte luni ale anului.

La uzinele „Electronica” a vorbit tovarășul Gheorghe Pană, secretar al comitetului raional „16 Februarie” al P.M.R. vorbind în fața muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor de la Uzinele de mașini agricole „Semănătoarea” din Capitală, despre semnificația marii sărbători, a evidențiat succesele obținute de colectivul întreprinderii în înzestrarea agriculturii cu mașini de înaltă productivitate.

La clubul „Siderurgistul” din Hunedoara a vorbit la adunarea tinerilor siderurgisti și constructori din localitate tovarășul Gheorghe Vușdea, secretar al comitetului regional Hunedoara al P.M.R. În cinstea sărbătorii naționale tinerii hunedoreni au colectat și expediat oțelărilor anul acesta o cantitate de fier vechi suficientă pentru elaborarea a 12.000 tone de oțel. Peste 2.200 de tineri s-au evidențiat ca fruntași în întrecerea socialistă.

Cu prilejul aniversării eliberării patriei, tovarășul Ivan Mihail, secretar al comitetului regional Oltenia al P.M.R. a felicitat în cadrul unei adunări colective uzinele „7 Noiembrie” din Craiova pentru faptul că în primele șapte luni din acest an și-a îndeplinit planul la toți indicii. Adunări ale oamenilor muncii consacrate celei de-a 18-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist au avut loc și la Uzinele de mașini-unelte „Întărită” din Ocna Dej, Uzinele „Tehnometal” fabrica de încălziminte „Nikos Beloiannis”, clubul C.F.R. din Timișoara, combinatul pentru industrializarea lemnului din Tg. Jiu, uzinele mecanice din Turnu Severin, exploatarea minierei Rovinari, Lupeni, Lonea, precum și numeroase alte localități din țară. (Agerpres)

MAREA LUMINĂ

Eugen Frunză

Prin cîdrîi triști, copii și pe furis,
Mă strecuram în basmul care trece,
Și din izvoare beam sărutul rece
Ivit din stînci, sub tainic cetiniș.

S-a dus copilul, dus, departe hăt...
De cîdrîi mei nu pot să mă dezbat.
Am coborît apoi în șes îlmînd,
Pîndar ciudat de stelu și de dropii.

Și am băut sub cumpeni unde plopii
Își înălțau catargul suspînînd.
S-a dus îlmînd-n vreme îndărăt...
De șesul meu nu pot să mă dezbat.

Bătui pe urmă țara-n lung și-n lat
Prin cîdrîi mari de schele și de grîie
Și mi-am cules lumina cea dîntie
Din ochii unui neam desierat.

Și de-o ajunge vîrsta de omăt,
De ochii săi eu n-am să mă dezbat!

SPRE ORIZONTURI NOI

Eusebiu Camilar

Colind de cîtăva vreme nordul țării, cîntînd urmele unui om extraordinar, intrat parcă o dată cu zîmbiri în legendă. Omul acesta n-a ajuns măcar vîrsta lui Mihail Eminescu. A fost, tot timpul lui, numai tînr. Într-un răsîmp biologic scurt ca primăvara, hulebul de foc al inimii lui a depășit cu aripele toate anotimpurile, toate simțirile.

Omul acela a fost Ciprian Porumbescu și vreau să mă înclumesc să scriu un scenariu de film, să-l înfățișez viața dramatică pe ecran.

De aceea, colind meleagurile din nord. Urmăresc mai ales pătrunderea operii sale, ca și a culturii în-deobște, în conștiința poporului. Experiența este în aparență simplă, dar cu rezultate incalculabile, uluitoare.

Din bun început, parcă am atîns o grădă, dintr-o dată parcă s-au desțepit un număr infinit de sunete, arătînd cît de profundă e puterea creatoare și cît de înalte rîvnile poporului nostru, ajuns înfrîngî la binefacerile culturii.

Ciprian Porumbescu și Mihail Eminescu au avut destine identice. Aproape același contemporan nu și-au dat seama, n-au văzut ori s-au prefăcut că nu văd, cum și unul și altul aruncaseră pînă peste veacuri o jerbă de ecouri. Jerbă aceea a aliat, abia în zilele noastre, condițiile preînclumite, înclumate pînă în strădundul conștiințelor, pînă în ferestrele cele mai îndepărtate ale orizonturilor.

După cum rar se edă prag unde să nu lumineze nimbul Luceafărului eminescian, tot așa rar se află om să nu cunoască Balada mareșului și tristului stupcan. Prinși de mină, ca frate și soră, Balada și Luceafărul, vor brăzda mereu aceeași dîtă de aur prin noaptea timpurilor, vor înflori mereu generațiile.

Pătrunderea altă de adîncă a culturii în vîltoarele maselor a cerut strădăniți și lupte, și eroi mulți s-au sacrificat pentru ca să se facă ziua.

Nu ne putem bucura de deplinătatea luminii culturii, fără să ne gîndim la ziua de 23 August 1944, cîci deschiderea tuturor orizonturilor e legată de ziua aceasta.

Mulți ani încă oamenii din Cucuruz-Botoșani ar mai fi ridicat din

umeri, cînd i-ar fi întrebant străinii vizitatori în ce parte a comunei se află casa unde s-a născut cîndva unu Eminescu. Mulți ani încă, Balada lui Ciprian ar fi plîns, strîină și singură, pe pămîntul care o dăpise în seve, necunoscută nici în satul natal.

În ce privește valorile culturii universale, multă apă ar fi curs pe rîuri pînă să ajungă și la noi măcar la o cunoaștere superficială!

Să nu mai grăim de valorile materiale!... Cine știe cît ar mai fi stat pe întineric, cu zăcămintul de petrol sub casă și cu energia apelor la un pas, folositoare doar ca stihie, la înspăimîntat și mai tare nopțile „Belgie a Orientului”, Țara de mîmăligari și opincari”, la gîm al tuberculozei și pelagrei, la gîm al analfabetismului, — iată doar cîteva din pacostele ce caracterizau odinioară această țară, această gură de rai.

Ieri, Gheorghe și Toader se duceau la discii bolerești și la notari să le alcătuiască sau să le citească răvașele și petitiile. Azi, au făcut și ei primii pași în era nucleară, cu un mare tezaur de cunoștințe și, mai ales, cu o sete de cunoaștere de nepotoliti.

„Balada” lui Ciprian și „Luceafărul” lui Eminescu, sînt atestate vrednice în privința asta, însă nu ne vom mîrgini la altă, ci vom arăta pe scurt cam cîte știe azi un om de la sat...
Iată-l... Are douăzeci și opt de ani. Îl cheamă Dumitru. E preștor și cosar. Are școala elementară. A cîtit într-un an: 1) „Război și pace”; 2) „Cei trei muschetași”; 3) „Frații Jderi”; 4) „Nicoară Polcovă”; 5) „Zodia cancerului”; 6) „Înținare”; 7) „Bărgan”; 8) „Eugene Grandel”; 9) „Ocolul pămîntului în 80 de zile”. În ce privește cărțile de agricultură, de zootehnie, astronomie, fizică, chimie, a cîtit aproape tot ce i-a picat în mînă, tot ce a găsit în biblioteca satului și la școală! Știe despre sateliți artificiali și navele cosmice tot ce știm cei mai mulți dintre noi.

Cînd dă peste o carte bună, Dumitru o ține în mînă ca pe-o piine...

(Continuare în pag. a 2-a)

Pe șantierul Gîulești-Stadion din Capitală, constructorii de la Întreprinderea construcții montaj nr. 3 au realizat în cinstea zilei de 23 August aproape 500 de apartamente înainte de termen. În clăuse: Clăusea din nolle blocuri

Foto: MIHAI POPESCU

A patra transmite...

Telefonista poate să povestească. Aici, în satul Sf. Gheorghe, din par. țile Bărganului, simțită seara, de obicei, nu prea o încurcă convorbirile. Dar ea știe că, la o anumită oră, cineva trebuie neapărat să vină să facă o „comandă”. E Gheorghe Ene, șeful brigăzii a patra de la S.M.T.-Balaciu, brigadă care lucrează de aproape patru ani pe ogărele gospodăriei din localitate. Pășete înaintea cu oarecare sfială. Roagă să i se dea legătura cu stațiunea și, în scurtul timp pe care trebuie să-l aștepte, își consultă notițele, făcând ici-colo unele îndreptări. Când e anunțat că poate comunica cu dispecerul, ia receptorul cu gesturi măsurate și începe: „A patra transmite”... Meticulos și grijiu, el înfățișează, condensat în cifre, toată munca desfășurată peste săptămână. Și are ce povesti!

Ca-n fabulă

Dar cu cîțiva ani în urmă... Când Gheorghe Ene a luat în primire brigada a găsit multă lipsă de rînduială. Oamenii se cioborâiau între ei pentru orice fleac. Chiar în ziua cînd a sosit trebuia dusă la atelier o piesă, că acolo pe loc n-aveau cum s-o dregă. Cel care trebuia să facă treaba asta nu se-voia însă în rușul capului. Pînă la urmă, s-a dus dar cu cîte discuții! Neînțelegeri se mai iscau și cu brigăzile de cîmp.

Era pe la sfîrșitul lui august. Se apropia sezonul de toamnă. S-ar fi cîvenit multă mulțime grabă la arături, însă în țările băteau la usă. Gheorghe Ene și-a dat seama că dacă-l lasă pe oameni în banii lor nu se putea aștepta la nimic bun. În prima duminică, la se-șpe să mai rabde puțin cu hore și cu dusul acasă și să rămîna în un sfat. Tractoriștii au zîmbit. O adunare a brigăzii nu se mai ținea de cîte șase cînd. Avea oare de gînd proaspătul brigadier să introducă obiceiul noi? Da, a-vea. Mai mormînd, mai schimbînd priviri furisate între ei, mecanizatorii au rămas. Timid de felul lui, Gheorghe Ene știe să fie ferm cînd trebuie. În seșina care a urmat, i-a criticat fără menajamente pe unii tractoriști.

— Aici, în brigadă, lucrurile se petrec ca în fabula cu răcul, broasca și știuca. Poate că nu știți ce au făcut acești locuitori ai bălții. Să vă spun. Cînd au fost să tragă un sac: „Răcul înapoi se da / Broasca tot în sus sălta / Știuca foarte se izbea / Și nimic nu isprăvea”.

Așa facem și noi. Și nu-i a bună. Brigada schioapătă și a rămas în urmă față de celelalte. Gheorghe Ene a arătat cum vedea el că se puteau îndrepta lucrurile: să se lase la o parte cearta, să se strîngă legătura cu brigăzile gospodăriei și toată lumea să-și vadă de treabă.

Acesta a fost doar începutul. Pe urmă, în brigadă s-a îndătinat ca seara, cînd oamenii se strîng de cîmp, să se țină o seșină de cel mult zece minute, căia i se spune în chip plastic „volantă”. În cadrul ei se arată ce s-a făcut bun, ce neajunsuri s-au ivit și, potrivit cu

cererile Consiliului de conducere al gospodăriei, se spune fiecăruia unde urmează să pornească a doua zi cu mașina. Aceste înțîniri i-au apropiat pe oameni. Din caractere diferite s-a călit aliajul unei singure voințe. Și unde-i unire, e și mai multă putere. Chiar atunci toamna s-a văzut. Brigada a patra, care mai înainte se urnea anevoie, a terminat printre cele dintîi de semănat.

O scrisoare de felicitare

Au trecut anii. Brigada lui Gheorghe Ene a devenit din ce în ce mai încheagată și mai puternică. Despre forța și capacitatea ei vorbesc cîte se poate de convingător recoltele gospodăriei. Să ne oprim la anul 1961. În cursul lui, timpul n-a fost prea prielnic. Primăvara a plouat mult. Mai tîrziu s-au pornit vînturi. Mecanizatorii însă au știut să dea de capăt capriciilor vremii, să le domolească. Ei au ajutat pe colectivități să se îngrijească cum trebuie de fiecare cultură. Îndată ce s-a luat zăpada și gheața s-a zîvîtat, s-a trecut peste lanurile de grîu cu grapele, iar în urmă s-au împrăștiat îngrășăminte. Multă bătaie de cap le-a dat oamenilor porumbul. Din cauza ploilor, semănatul se tîrîgăna. Dar, lucrînd printre picăturile ploii, au izbutit totuși să pună grăunțele la timp în pămînt. Cînd a venit anotimpul uscat, a găsit plantele de-o palmă de înalț. Pămîntul se dupele. Mecanizatorii au intrat cu cultivatoarele și au sfărîmat crusta, iar colectivități, cu sapele, au mărșărit pămîntul și au tăiat buruienile care mai rămăseseră. După o săptămînă, s-a mai făcut o prașcă; apoi încă una. Cu aceeași mîgăla-s-au ocupat oamenii și de floarea soarelui și de sfeclă de zahăr. Culturile au crescut ca din apă și au împlinit rod sănătos și greu. Cîrul a dat la hectar aproape 2.000 de kg. porumbul — 3.300 kg., floarea-soarelui — 2.050 de kg., iar sfecla de zahăr — circa 3 vagoane și jumătate. Gospodăria din Sf. Gheorghe a avut cele mai bune recolte din raion. Lui Gheorghe Ene îi creștea inima de bucurie. Și iată că astă-primăvară, la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, i-a fost dat să trăiască un eveniment care l-a copleșit. Pentru meritele sale în sporirea producției agricole, i s-a conferit înaltul titlu de *Erou al Muncii Socialiste*. Vestea a ajuns tute la Balaciu. A doua zi, cineva a venit anume la București și i-a adus o scrisoare semnată de toți membrii brigăzii. „Te felicităm din inimă pentru stăruința de erou și te-mbrățișăm” — scriau mecanizatorii. Lui Gheorghe Ene i s-au umezit ochii.

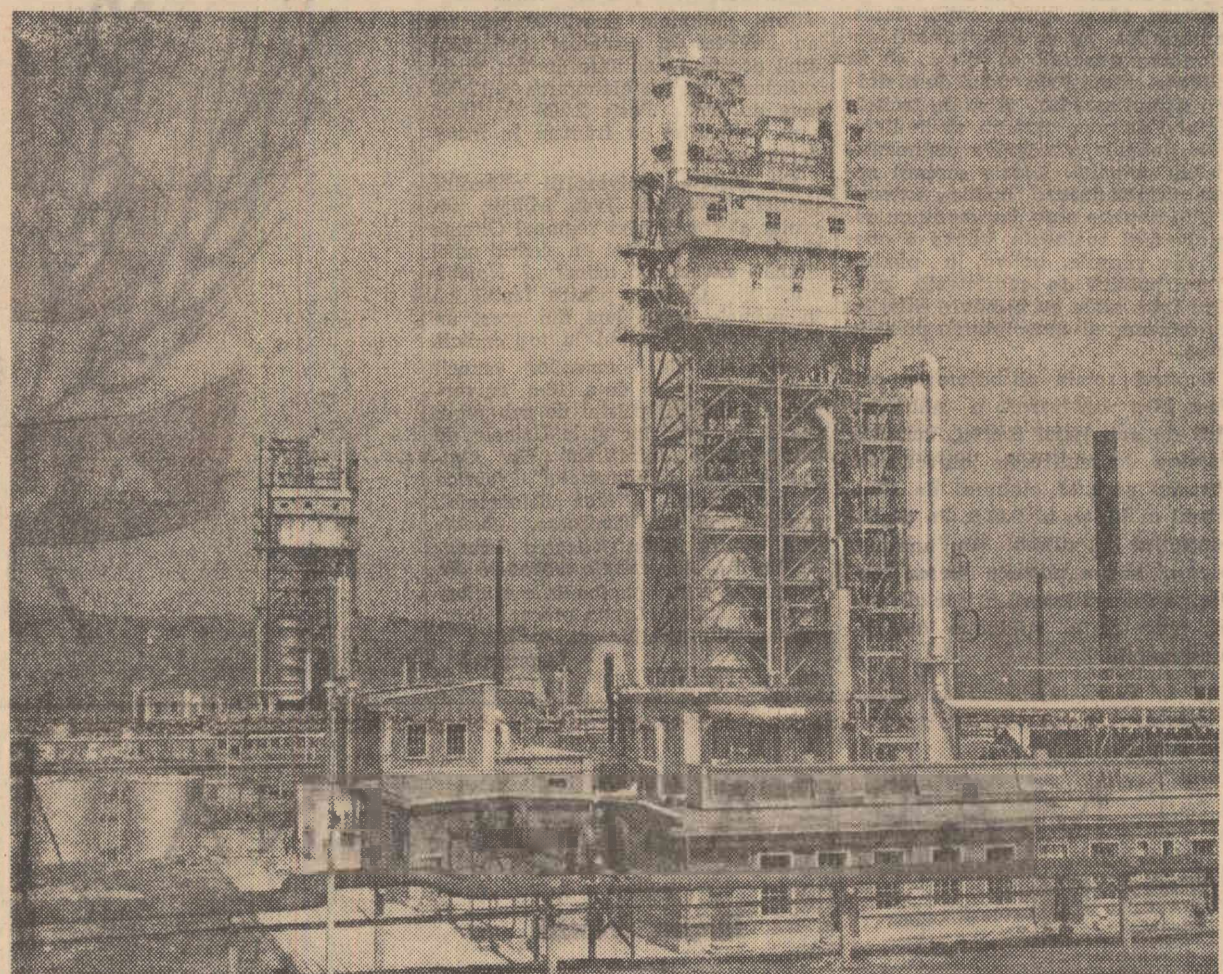
Zile și nopți

Cînd s-a întors acasă, oamenii l-au primit cu nespusă căldură. Erau mîndri de brigada și de brigadierul lor. Dar nimeni nu s-a lăsat amestec de succesul obținut. Se terminase de semănat și Gheorghe Ene a ținut stat ca să se rînduiască forțele în vederea muncilor ce se apropiau. Pentru acest

an, gospodăria și-a pus în plan să realizeze recolte și mai bogate. La grîu, față de 1961, s-a prevăzut să se dobindească cu 200 kg. pe hectar mai mult, la porumb — cu 500 de kg., la sfecla de zahăr — cu 2.000 de kg. Colectivității se pregătise să urce o nouă treaptă pe scara recoltei, iar mecanizatorii voiau să le dea tot sprijinul. În cursul lunii mai toți au fost cu ochii pe prașit. Apoi, pe la sfîrșitul lunii iunie, Gheorghe Ene a împărțit efectivul în două. O parte au primit mistuna de a recolta, iar ceilalți au fost repartizați să are. Asadar, urma să se lucreze zi și noapte, în două schimburi. Fiecare își cunoștea locul și rostul. De aceea, îndată ce s-a declanșat muncă s-a desfășurat cu mare intensitate. Au fost zile și nopți pline de încordare. Ca un mecanism bine pus la punct, brigada înainta rapid către telul fixat. Au trecut vreo trei-patru zile. În acest răstimp s-a terminat de strîns grînele de pe cîmp și s-a apropiat de sfîrșit și treieratul.

În fiecare sîmbătă, pe seară, Gheorghe Ene cere legătură cu stațiunea sa. Cînd aude glasul de la celălalt capăt al firului, anunță cu un fel de emoție în glas: „A patra transmite”... A patra a comunicat că la grîu, planul stabilit de gospodărie a fost realizat întocmai și că nici la porumb nu se vor face de rușine. A mai dat de veste că, pe suprafețele ce s-au eliberat, arăturile se apropie de sfîrșit și că s-au făcut toate pregătirile în vederea apropiatelor îngrășămînări. Asemenea rapoarte a transmis și transmite mereu brigada a patra. Căci membrii ei înțeleg să-și facă pe deplin și pînă la capăt datoria.

ION PAVELESCU

Aspect din noul peisaj industrial al țării. Instalațiile de cracare catalitică de la Rafinăria Onesti. Foto: NICU VASILE

ÎN ZORII ACELEI ZILE

Victor Tulbure

În zorile lui August, pe plaiurile românești,
Se clatină văzduhul sub salve de onoare.
Și noi cu steagurile purpurii muncitorești
Ne revărsăm pe uliți la marea sărbătoare.

Mărețai zi! Mai mîndri cu fiecare an!
E totul împlinit. Albastră-i dimineața
Și secera străluce alături de ciocan
Și-al lericii soare ne încălzește viața.

Cu tremătul de tobe pionerești, băînd,
Și ale noastre inimi își contopesc bătaia
Cînd retrăim o clipă, acele vremuri cînd
La lași și la Băneasa ne-mbujoara văpaia.

Și ne gîndim la jertfa acelor cîți, azi
Nu-s printre noi să vadă Onești și Chisnăul,
Nici razele luminii aprinse la Bicăz
Nici holda colectivei pe care-o cresc țărani!

Furtuna îi răpuse. Dar vajnicii eroi
Ai clasei muncitoare, sub limpezimea zării,
Noi îi simțim alături și raportînd cu noi
Izbînzile din August, Partidului și țării!

După 18 ani

Ion Marin Sadoveanu

Trebuie să călătorești dacă vrei să cunoști țara de azi. Trebuie să vezi cum peste străvechii ei peisaj fermecător de la munte la mare, din Ardeal și Moldova în valea Dunării, s-au așezat semnele vieții noi care toate însemnează prefaceri și mers înainte. Vei vedea atunci în cetățile bătrîne: Iași, Cluj, Craiova cum fața nouă a clădirilor monumentalizăază privilegiul muncii de odinioară. Vei afla în jurul bazinelor petrolifere, pădurile de argint ale sondelor și complicatele instalații ale rafinărilor; pe Dunăre, vei înțînii remorcherile puternice și vasele elegante de călătorii; la mare, cargoboturile ieșite din docurile și șantierelor românești, iar pretutindeni, din goana trenurilor, pe cîmpurile bogate răgăcele enorme de oțel care seamănă sau cu leg alături de grajdurile lungi și albe în care se adăpostesc cirezile gospodăriilor agricole.

Acesta — într-o largă ochire. Iar dacă ar fi să treci cu de-amănuntul înfăptuirile, ai vedea zeci de alte lucruri noi, neașteptate înainte. De pildă, din Capitală și pînă în ținuturile mării, scoli noi care nu mai seamănă cu cele vechi, care erau împărțite ca o cănuță în patru mînuțe încăperi. Școlile de astăzi sînt pretutindeni spațioase, aerate, luminoase, cu multe clase și imponente cu materialele cunoașterii și culturii, din belșug. De asemenea, din noul peisaj urbanistic, casele de cultură, cluburile, bibliotecile nu lipsesc alături de cinematografe.

Desfășurarea legată de înțînirea stăruie pretutindeni, deșteptînd curiozitățile, adîncind cunoașterile. Peste întreaga țară, s-a întins armonios o rețea a forțelor înnoitoare, fără goaluri, deopotrivă distribuită, în creșterea aceasta unitară care se cheamă construirea socialismului.

În multitudinea elementelor noi schimbînd cu totul fața țării, la sărbătorirea acestui al oisprezecelea 23 August creator, strălucesc în salba înfăptuirilor realizări deosebite cum ar fi cele din Capitală și de pe litoral.

Datele statistice recente ne arată că București reprezintă mai mult de 20 la sută din coeficientul în dezvoltare industrială, care își croiește înfăptuirea după necesitățile populației sale și ale țării. Și înfăptuirea în cercetări de constatare, vei vedea că de la o lună la alta nu mai recunoști fața orașului, oricît de încercat Bucureștenii ai fi.

Magistralele se întregesc în blocuri albe înalte vesele în broderia balcanelor, sub aripile întinse ale acoperișurilor, în planuri întințite. Bulevardele largi, cu spații verzi, cu o circulație intensă, sporesc viața Capitalii pînă la treptarea unui mare oraș, care, adăugă furnicarului locuitorilor săi poartă în muncă intensă curentul unei treceri internaționale permanente, adus de intensile schimburi comerciale și culturale, de congrese, expoziții și felurite festivaluri.

Dar străștura aceasta nouă de largă deschidere la o viață internațională o oferă fără îndoială și litoralul, lîngă de țară maritimă de la Mangalia la Mamaia, pe care eforul, înțelegerea adîncă, gîsul și inventivitatea românească au construit o vastă cetate la mare a bucuriei de viață și a confortului.

România, numai în oplenzece ani de muncă intensă, a izbutit să se reînnoiască, să-și găsească o altă forță creatoare pentru ea și pentru întreaga lume pașnică care o caută, o preluște și o iubește ca pe un vajnic pion de apărare a păcii.

PEISAJ

Ion Bănuță

E țara-n sărbătoare
și e-n rugină lanțul
și-i timpul ca și-n versuri
să descifrăm bilanțul.

Industria înaltă
de la pămînt turnare
și cresc eroii vremii
în marșuri epocale.

Cîmpla scoate meșteri
din holde bogate
și grîul îl aclamă
din spicele măscate.

Lumina se adună
în apele și zăre

și alabeltei vieții
li ală fiecare.

Carpații, pentru tihnă,
au ridicat stîndardul
să șteargă de pe chipul
trecutului, tot farul.

Și marea tot culege
din depărtări, culoare
să zăgrăvescă omul
cu bronz și cu vilvoare.

E țara-n sărbătoare
și e-n rugină lanțul
și-i timpul ca și-n versuri
să descifrăm bilanțul.

Spre orizonturi noi

(Urmare din pag. 1-a)

Acest exemplu poate fi înmulțit pînă la milioane. Cîțitorii gazetei cunosc ei singuri exemple poate și mai concludente, și mai depline! Poporul — marea anonimă — nu războia doar în cîțiva ani la suprafața istoriei, țară 23 August 1944. El a crescut ca Făt-Frumos; acumulari pentru care în vechile condiții i-ar fi trebuit veacuri, în con-

dițiile noi i-au trebuit doar optsprezece ani. Iată de ce ne îndreptăm cu toată via noastră recunoștință, în urmă, spre cei ce și-au dat jertfa ferocă și singele la urlea însoțită de istoria noastră. În timp ce închei aceste rînduri, Luceafărul de seară străbate înălțatul albastru și dintr-o casă vecină parcă aud Balada Hyperion, de mină cu sora lui bălăie, amîndoi zămisliți din acest pămînt plin de bogății, merg în către orizonturi și viitor. Amîndoi au ajuns în sfîrșit acasă, în mijlocul cîțitorilor și cîntăreților.

Udești, august 1962.

Realizări social-culturale

- În anul 1961 venitul național a fost în țara noastră peste trei ori și jumătate mai mare decît în 1949.
- În ultimii 12 ani salariul real a crescut de două ori, iar cheltuielile statului pentru activități social-culturale de cinci ori.
- Volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul socialist a sporit în 1961 de aproape cinci ori față de 1949.
- În învățămîntul de cultură generală numărul elevilor a fost în anul școlar 1961—1962 de 2.808.239 față de 1.604.481 în anul 1938—1939. Față de 33 facultăți cu 26.489 studenți existente în 1938—1939, în anul universitar 1961—1962 au funcționat 151 facultăți cu 83.300 studenți.
- Față de 3.500 cămine culturale existente în 1938 numărul acestora a ajuns în prezent la peste 11.600.
- La sfîrșitul anului 1938 existau în țară doar 338 cinematografe. La începutul acestui an numărul acestora era de 4.019. Dintre acestea peste 3.300 funcționează la sate.
- În 1961 s-au construit din fonduri de stat și ale organizațiilor cooperatiste 40.744 apartamente cu o suprafață locuibilă de 1.301.000 m². În perioada 1959—1961 s-au construit la sate peste o jumătate de milion de case de locuit.

VL. ZAHARESCU

Lupta maselor populare pentru înfăptuirea insurecției armate din August 1944

În anii negri ai dictaturii militare-fasciste și ai războiului criminal antisovietic, forțele patriotice populare s-au ridicat la luptă activă împotriva cîlcii antonesciene și a hitleristilor. În fruntea acestei lupte a stat Partidul Comunist din România, credincios pînă la capăt intereselor poporului, strîns legat de mase.

Insurecția armată victorioasă din august 1944 a răsturnat dictatura militară-fascistă, a scos România din războiul antisovietic și a alăturat țara coaliției antihitleriste. Rolul hotărîtor în această bătaie eliberatoare l-au avut masele populare, ridicarea lor hotărîită la luptă pentru scuturarea jugului fascist. În primele rînduri ale luptei antifasciste a pășit clasa muncitoare, clasa cea mai înaintată și consecvent revoluționară. Lupta eroică și organizată a clasei muncitoare, condusă de partidul ei marxist-leninist, a situat-o în avangarda forțelor antihitleriste, atrăgînd tot mai mult în jurul ei pături sociale ale căror năzuinți erau legate de eliberarea patriei de sub jugul hitlerist, de lichidarea regimului fascist.

Victoriile istorice ale Armatei Sovietice din anul 1942—1943 au provocat o profundă criză politică și militară a regimului antonescian, au insuflat noi forțe luptătorilor împotriva jugului fascist, au stimulat creșterea luptei patriotice și antifasciste. Minia și revolta maselor își găseau expresie în numeroase acțiuni de luptă împotriva ocupanților hitleristi și a slugilor lor din țară. Una împotriva cîlcii fasciste creștea în rîndurile ostașilor, trimiși să moară într-un război nedrept, străin de interesele poporului român.

În aceste condiții, cadrele de bază ale Partidului, sub conducerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, făcînd o analiză profundă a situației interne și internaționale pe plan politic și militar, au trecut încă în vara anului 1943 la elaborarea planului de organizare a insurecției armate pentru dobîndirea dictaturii militare-fasciste, pentru scoaterea României din războiul antisovietic și întorcerea armelor împotriva Germaniei naziste.

Un pas deosebit de important pe calea înfăptuirii acestui plan a fost înfăptuirea din conducerea partidului, la 4 aprilie 1944, a elementelor trădătoare și capitulante, ceea ce a făcut posibilă mobilizarea tuturor forțelor partidului pentru lărgirea frontului antihitlerist și pregătirea răsturnării guvernului antonescian.

În condițiile neasemuit de grele ale războiului și dictaturii fasciste, partidul a înfăptuit Frontul Unic Muncitoresc, a desfășurat o largă activitate în rîndul maselor de oameni anulul 1944, a formatiunilor de luptă patriotice care au intrat în rîndurile lor patrioți devotați poporului, în cea mai mare parte muncitori înaintați, hotărîți în lupta împotriva fascismului.

Pentru a asigura participarea armatei la insurecție, partidul a intensificat munca de lămurire și organizare în rîndurile soldaților și ofițerilor, chemîndu-i să treacă de partea poporului, să întoarcă armele împotriva ocupanților hitleristi.

hitleristilor. România a declarat război Germaniei fasciste. În dimineața zilei de 24 august 1944, a apărut în primul număr legal al „României libere”, declarația C.C. al P.C.R., care adresa maselor luptă: „În chemarea înfăptuirii luptei: „În ciocnirea inevitabilă cu forțele hitleriste, Partidul Comunist din România cheamă muncitorimea, țărînimea, intelectualii și pe toți cetățenii României la luptă fără cruțare, cu toate armele împotriva dușmanului de moarte al poporului român, pentru asigurarea viitorului său”.

Răspunzînd acestei chemări, mase largi populare s-au ridicat la luptă pentru izgonirea hoardelor fasciste, mii de muncitori și intelectuali patrioți au luat arma în mînă, înrolîndu-se în formațiunile de luptă patriotice.

În ziua de 24 august, formațiunile patriotice și unitățile militare române au capturat și dezarmat comandamentele și formațiunile germane cantonate în imobilele din parcurile Filipeșcu și Bonaparte, au cucerit obiectivele hitleriste din Splaiul Independenței (Misiunea hitleristă de aviație). În dimineața zilei de 26 august, au fost nimicite ultimele rezistențe hitleriste din interiorul Capitalei (la fabrica de avioane S.E.T., lîngă crematoriul și în raionul Săbăuș Colentina). Formațiunile de luptă patriotice și unitățile militare române au zdrobit apoi gruparea fascistă care încercase să pătrundă în Capitală pe la nord: Lupte deosebite de grele s-au dus în zona Băneasa—Otopeni, cu un inamic puternic bine înarmat, care rezista cu furia fiecărei încălțări.

În ziua de 28 august, au fost capturate și dezarmate trupele hitleriste concentrate în satele și pădurile de la nordul Bucureștiului. În luptele din București și împrejurimi, formațiunile patriotice și unitățile militare române, acționînd cu hotărîre și dirigență au reușit o importantă victorie. Au fost luați 5.457 de prizonieri dintre care 7 generali și 358 ofițeri.

La 30 august, au intrat în București unitățile Armatei Sovietice, în timp ce cu entuziasm și nemărginită bucurie. Aproape concomitent cu acțiunea

militară din Capitală, partidul a organizat lupta armată împotriva armatei fasciste și în alte regiuni ale țării. Lupte grele s-au dat în zona petroliferă — Ploiești, județele Prahova și Dimbovița. Formațiunile patrioțe și unitățile armatei române au dus lupte înverșunate pentru a împiedica trupele germane care încercaseră să iasă din țară, pentru a împiedica trupele fasciste din centre petrolifere importante ca Moreni, Băicoi, Cîmpina și altele. În ziua de 29 august, orașul Ploiești a fost desprins de către unități de tancuri sovietice și de către Divizia 18 Infanterie română, iar pînă la 31 august au fost lichidate și ultimele rezistențe inamice din regiunea petroliferă.

Un rol mare în luptele pentru zdrobirea trupelor fasciste din Valea Prahovei au avut muncitorii petroliferi. Înarmîndu-se și izgonind gările hitleriste, muncitorii din Ploiești au asigurat paza rafinărilor. Lupte îndrîjite pentru apărarea sondelor de la Moreni și împrejurimi au dus muncitorii din acest oraș împreună cu trupele române. Începînd din 24 august, timp de 3 zile, ei au luptat pentru lichidarea rezistențelor hitleriste din zona Moreni, capturiînd peste 600 de prizonieri și o cantitate mare de armament și muniții. În timpul luptelor din zona petroliferă, muncitorii și țărîni din Comănești și din localitățile apropiate au ridicat baricade la podurile de pe șoseaua Ploiești-Brasov pentru a împiedica retragerea trupelor germane.

Numeroase au fost exemplele de luptă plină de abnegație a maselor populare și în alte părți ale țării. Muncitorii din întreprinderi de pe teritoriul fostului județ Brașov, punînd în funcțiune tunurile de cîmp și antitanc aflate în uzine pentru reparare și experimentare și constituîndu-se în baterii de artilerie, au intrat în luptă alături de unitățile militare române.

La Turnu Severin, atunci cînd trupe hitleriste însumînd aproximativ 2.000 soldați au încercat să ocupe orașul, sute de muncitori au răspuns la chemarea organizației locale a P.C.R., s-au înarmat, venînd în sprijinul ostașilor romîni, au ză-

GÎNDURI LA MAREA SĂRBĂTOARE

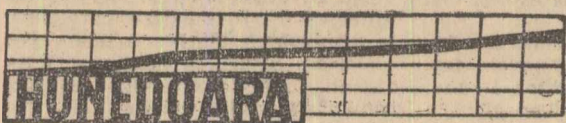
Cu bune rezultate în întrecerea socialistă întimpină mărcea sârbătoare echipa de furnaliști a prim-topitorului Alexandru Olaru de la Combinatul siderurgic din Hunedoara. De la stînga la dreapta: Ștefan Repede, Samoilă Kaco, Ion Dobre, Alexandru Olaru, Ilie Tuță și G. Furma

Foto: NICU VASILE

Intrecerea siderurgistilor.

Intre colectivele celor două mari combinate siderurgice din țară, Hunedoara și Reșița, se desfășoară o avîntată întrecere socialistă. Această tradițională întrecere între siderurgistii hunedoreni și reșițeni are ca obiectiv principal să dea economiei naționale produse siderurgice mai multe, de o calitate mereu îmbunătățită și la un preț de cost cât mai redus.

În cele ce urmează, vă prezentăm câteva aspecte din întrecerea siderurgistilor, primite din partea corespondenților noștri.

Cei care zăbovesc chiar cît de puțin prin secțiile marelui Combinat siderurgic din Hunedoara păstrează pentru multă vreme imaginea oamenilor deosebiți care conduc agregate moderne, a flăcărilor care nu se sting niciodată. Căldura dogorește la marile cupatoare sau la furnale, la bateriile de cocs sau la laminatoare, dar în afară de puterea focului, în mii de inimi arde o flăcără de un fel deosebit: flăcără dorinței de a fi mereu la înălțimea sarcinilor, în fruntea întrecerii.

Între schimbările de laminorul de 800 mm, se desfășoară de mult o avîntată întrecere. Oamenii au îmbunătățit regimul termic al cupatoarelor adînci, au pus în funcțiune o serie de polizoare pentru curățirea mecanică a laminatorilor din oțeluri speciale și urmăresc respectarea cu strictețe a cerințelor procesului tehnologic. Prin realizările dobîndite pînă acum, schimbul matrișului Gheorghe Andrășescu a preluat conducerea în întrecere. Laminatorii din acest schimb au dat anul acesta mai mult de 500 tone de laminate peste plan. Sînt semne care arată cum laminatorii se străduiesc să fie la înălțimea sarcinilor. Depășindu-și planul, colectivul de la laminorul de 800 mm a realizat în primul semestru și economii în valoare de 433.000 lei.

La combinatul hunedorean, numeroase echipe, brigăzi și sectoare întimpină aniversarea eliberării patriei noastre cu frumoase succese. La bateriile de cocs s-au realizat în 6 luni de zile 3.144.000 lei economii; de la începutul anului și pînă acum s-a produs aproape 10.000 tone de cocs peste plan. La rîndul său, colectivul fabricii de aglomerare a minereului a dat mai mult de 28.000 tone de minereu aglomerat peste plan, depășind astfel angajamentul luat. La această fabrică, s-au obținut realizări de seamă la toți indicii. Economia obținută prin reducerea prețului de cost, echivalează cu valoarea a 50 de apartamente. Realizările de aici sînt un efect direct al strădaniilor întregului colectiv, dar toți apreciază în deosebi contribuția schimbului condus de inginerul Radu Croitoru, care și-a organizat temeinic munca și a îngrijit mai bine mașinile.

În aceste zile, și vestile venite din alte secții ale combinatului vorbesc despre roadele întrecerii. La laminorul de 650 mm de pildă, s-au produs circa 17.000 tone de laminate peste plan; rebutul a fost redus sub normele admise; economiile se ridică la peste 2.500.000 lei. Frumoase cuvinte am aflat și despre munca furnalistilor de la secția a II-a, despre colectivul de la furnalul 6, despre echipa lui Alexandru Olaru și despre altele. La serviciul de coordonare a planului, ni s-a spus că în secția a II-a furnale s-a realizat, zilele trecute, cea de a 3000-a tonă de fontă peste plan.

La jumătatea lunii august, graficul întrecerii dintre Hunedoara și Reșița a fost din nou completat cu ultimele realizări. În fiecare cifră, în fiecare procent înscris pe acest grafic, se oglindesc felul cu siderurgistii celor două mari combinate ridică tot mai sus steagul întrecerii pentru a da patriei cît mai mult metal.

IACOB COJOCARU

Ing. VIRGIL LAZĂR

Industria noastră în plină dezvoltare

• Producția industrială a țării noastre a fost în 1961 de aproape cinci ori și jumătate mai mare decît în 1949.

• În anul 1961 producția industriei constructoare de mașini, a industriei energiei electrice și a materialelor de construcții a fost de peste 12 ori mai mare decît în 1938.

• În perioada 1960—1962 în industria chimică s-a înregistrat un ritm mediu anual de creștere de 23,6 la sută. Fondarea producției industriei chimice în totalul producției

industriale va reprezenta circa 12 la sută în 1965 față de 9 la sută în 1962.

• La sfîrșitul anului trecut producția de fontă a țării noastre era de 3,4 ori mai mare decît în 1950, iar aceea de oțel de 3,8 ori.

• În perioada 1949—1961 au fost reutilitate, modernizate și dezvoltate aproape 500 de întreprinderi existente și au fost construite în industria republicană peste 289 de întreprinderi și secții noi.

• În primii doi ani ai se-

nalului ritmul mediu de creștere a producției industriei noastre a fost de peste 16 la sută față de ritmul mediu de 13 la sută prevăzută în Directivele celui de-al treilea Congres al partidului.

• Productivitatea muncii pe un muncitor a crescut în perioada 1950—1961 cu 133 la sută.

• Numai în întreprinderile din industria ușoară s-au cheltuit de la începutul anului și pînă acum pentru asigurarea protecției muncii peste 25 milioane lei.

Aniversarea marelui nostru sărbător este și pentru noi, lucrătorii din ogrul științei istorice, un potrivit popas pentru a privi cu ochi critici contribuția adusă în ultima vreme la clădirea culturii socialiste și științei socialiste din țara noastră eliberată acum 18 ani.

Este oarecum firesc ca dintr-un început privirea noastră să se îndrepte spre acel monument de creație colectivă istoriografică, care este „Tratatul de istorie a României”, din care au apărut două volume masive, reprezentînd începutul realizării sarcinii trasată de partid istoricilor marxisti romîni. Concomitent cu aceste două volume ale istoriei generale a Romîniei, un colectiv de istorici din Cluj a elaborat primul și al doilea volum din „Istoria Transilvaniei”.

Dar munca istoricilor noștri nu se limitează numai la aceste două opere de sinteză. Zeci și sute de cercetători tineri și mai în vîrstă descifrează pe teren, prin săpături, în arhive, muzee și biblioteci trecutul glorios al poporului nostru, înfățișîndu-l în studii și monografii, în broșuri de popularizare sau în articole și note din cuprînsul revistelor și publicațiilor de specialitate din țară și străinătate. Istoricii noștri marxisti au fost și continuă să fie prezenți și la cele mai însemnate congrese, conferințe și lucrări de cercetare istoriografică internaționale.

Înșirînd unele din succesele istoriografiei marxiste romine, ne dăm perfect de bine seama că aceste izbînzii le-am putut aduce numai datorită posibilității materiale și morale, pe care cu atîta generozitate și pricepere le creează oamenilor muncii de toate categoriile, partidul clasei muncitoare, Partidul Muncitoresc Român, spre care ne îndreptăm și cu această ocazie mulțumirile noastre calde și urările noastre fierbinți.

Acad. CONST. DAICOVICIU
rectorul Universității „Babeș-Bolyai”
Cluj

C a deputat și președinte de stat popular, mă simt plin de bucurie, privind la cîte s-au împlinit în țara noastră în anii puterii populare. Iată de pildă, numai în raionul nostru cu fonduri de la buget sau cu sprijinul larg al cetățenilor, cîte s-au realizat. Nu mai departe, în ultimii doi ani, Calea Griviței, vechea cale a negustorilor, s-a transformat într-o modernă arteră a orașului, demnă de numele și trecutul său istoric.

Dar privind la toate acestea, mă gîndesc și la viitor. Mă gîndesc bunăoară la munca noastră de activități obștești, de aleși ai cetățenilor. Cerințele cresc mereu și e firesc să fie așa, iar noi trebuie să ținem pasul cu ele. Și pentru asta va trebui să ne preocupăm în continuare de perfecționarea formelor și metodelor de muncă cu masele de cetățeni, pentru atragerea lor la conducerea treburilor obștești, la gospodărirea și înfrumusețarea orașului pentru creșterea conștiinței lor socialiste. Cît privește munca aparatului statului popular, va trebui și ea îmbunătățită prin perfecționarea stilului de muncă. La noi — ca la orice stat popular — se lucrează mult cu cetățenii. Ei ne-au ales, bucurînd de încredere și noi trebuie să dovedim mereu că am meritat-o.

ION ZAMFIR

președintele statului popular al
raionului Grivița Rosie

Pentru noi, cei ce lucrăm în fabrici și uzine, ziua de 23 August reprezintă în fiecare an un prilej de trecere în revistă a împlinirilor obținute, un punct de plecare spre noi victorii în lupta pentru îndeplinirea planului la toți indicii.

Zi de zi și în uzina noastră sîntem cu toții martori și participanți activi la atîtea și atîtea prefaceri, la necontenite îmbunătățiri ce se aduc procesului de producție, astfel încît să dispunem de condiții tot mai bune de lucru și să muncim mai cu spor. Nenumărate rezerve interne au fost puse în valoare în acest sens și în întrecerea socialistă închinată marilor sărbători, pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan și a propriilor noastre angajamente. Ele s-au concretizat, în sute de tone de țevi, laminate peste sarcinile de plan, în calitatea tot mai ridicată a produselor, în însemnate economii.

Mare ne este așadar satisfacția noastră că putem, prin succesele obținute în producție, să cîntîm cum se cuvine, 23 August, sărbătoare luminoasă în istoria țării noastre.

PETRE TUDOR
laminator, uzinele „Republca”
București

L a aportul pe care cadrele tehnice îl aduc la perfecționarea continuă a producției, pot spune că îmi aduc și eu o parte de contribuție. Acum sînt inginer. Cu cîțiva ani în urmă însă eram muncitor. Și posibilitatea de a urca treptele perfecționării mele profesionale mi-a fost creată, ca și multor altor tovarăși de muncă ca mine, în zilele deschise de marea 23 August.

Pentru aceasta, ca și pentru nenumărate alte motive, îmi exprim recunoștința față de partid. Răspunzînd condițiilor ce mi-au fost create de a-mi însuși înalte cunoștințe profesionale, sînt hotărît să depun toată străduința în munca colectivă dedicată înfloririi economiei noastre.

Ing. NICOLAE VOICU
Uzina de tractoare-Brașov

În pragul marelui sărbător a eliberării patriei, gîndul mi se îndreaptă cu recunoștință către partid. Prin lupta sa neobosită în fruntea milioanelor de oameni ai muncii, de la 23 August 1944 și pînă în prezent, țara noastră a făcut pași uriași înalte în toate domeniile. Una dintre cele mai de seamă cuceriri este faptul că omul se poate afirma azi la noi în deplinătatea forțelor sale creatoare.

Vieții și fericirii omului societatea noastră îi consacră toate eforturile sale. Noi, medicii sîntem chemați să subziorăm între primii la aceasta. Și o facem cu bucuria de a avea la dispoziție condiții optime de lucru, de la unități sanitare modern utilitate și pînă la laboratoare de cercetare care permit desfășurarea unei activități la cel mai înalt nivel științific.

Dr. DUMITRU MATEESCU
asistent universitar, clinica chirurgică
a spitalului Brîncovenesc

A nul acesta este cel de al 18-lea an în care întregul nostru popor sărbătorește, cu bucurie și mîndrie, marea zi a eliberării patriei noastre.

Cu alte cuvinte acei copii care în vara neuitatului an 1944 pășeau pentru prima oară pragul școlii, sînt astăzi tineri majori care și-au absolvit ultimul lor examen: maturitatea. Alături de ei, însăși școala noastră nouă și-a cîștigat maturitatea în sensul cel mai larg al cuvîntului: procesul de învăț-

mint s-a îmbunătățit continuu prin împlinirea cunoștințelor teoretice cu cele practice, s-a trecut la învățămîntul general și obligatoriu de 8 ani, s-au construit mii de școli noi, săli de clasă și laboratoare, s-a instituit gratuitatea manualelor școlare pentru clasele I—VII, s-a extins mult rețeaua de școli și s-a mîrlt numărul cadrelor didactice. În 18 ani au ieșit de pe băncile școlii generații noi de tineri, care astăzi lucrează pe ogare, în fabrici, pe șantiere sau în lacuții. Generații de oameni bine instruiți, cu o conștiință socialistă — capabili să fie adevărați constructori ai societății de mine. Ca învățător sînt foarte mîndru de toate aceste realizări, în care mi-am pus și eu tot sufletul și priceperea. Căci acest 23 August este deopotrivă sărbătoarea tuturor și a fiecăruia în parte.

VASILE BELU
învățător la Școala mixtă de 8 ani
nr. 24 — raionul 1 Mai — București

În fiecare an întimpinăm ziua de 23 August — mărcea sărbătoare a eliberării patriei noastre — cu un simțămînt de nespusă emoție. Anul acesta bucuria noastră este însă și mai mare. Astăzi primăvară și în satul nostru s-a constituit, prin vrerea oamenilor, o gospodărie colectivă. Și ținem cu tot dinadinsul, să pornim chiar de la început pe calea dezvoltării și a înfloririi. Am muncit pămîntul în condiții mult mai bune decît înainte. Gospodăria I-a fost repartizată un inginer agronom, care ne îndrumă pas cu pas. Am cumpărat animale și am creat și alte ramuri de producție. Pînă în luna lui decembrie, după secolțiile noastre, vom obține venituri de peste 1.000.000 lei.

Dar aceasta nu este decît începutul. În anii care vor urma vom munci astfel încît să facem din gospodăria noastră o unitate mereu mai puternică și mai bogată. Pe drumul deschis de August 23, conduși de Partidul nostru iubit, vom continua ferm urcșul spre culmile bunăstării.

C. CHIRIȚĂ
brigadier la gospodăria agricolă
colectivă Dranovăț din raionul Slatina

Răsfoind statisticele campionatelor mondiale și europene, Jocurile Olimpice și altor concursuri internaționale care au avut loc cu mulți ani în urmă, constatăm că în timpul regimului burghez-moșieresc, țara noastră era aproape inexistentă și în domeniul sportului. În cei 18 ani care s-au scurs de la eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, mișcarea sportivă a cunoscut o dezvoltare impetuoasă, ajungînd ca azi să se bucure de un frumos prestigiu internațional. Sînt mîndră și în același timp fericită că și eu am contribuit alături de mii de tineri la ridicarea pe o treaptă tot mai înaltă a mișcării sportive din patria noastră. În luna septembrie, atleții și atletele noastre vor participa la campionatele europene. Ne vom strădui și de astă dată să avem o bună comportare, să răspundem prin performanțe valoroase condițiilor minunate ce sînt asigurate mișcării noastre sportive de către partid și guvern.

IOLANDA BALAS
maestră emerită a sportului, recordmană mondială la săritura în înălțime

MUNCĂ AVÎNTATĂ

Alte nave lansate la apă

Construcții de nave din Turnu Severin au lansat la apă, cu 10 zile mai devreme, un șlep de 1.000 de tone. În ultima săptămîină, de pe calea de montaj de aici au mai fost lansate la apă alte două nave: un tanc petrolier și un bac. În acest fel construcții navale de la Uzinele mecanice din Turnu Severin și-au respectat angajamentul luat în cînsute zile de 23 August.

Utilizarea unor metode avansate ca: montajul pe secții și bloc-secții, extinderea sudurii automate și semiautomate și alte măsuri luate, au contribuit la reducerea timpului de staționare a navelor la montaj. Față de anul trecut, durata staționării unei nave pe calea de montaj a fost mai mică în medie cu circa trei săptămîni.

Gospodărirea și înfrumusețarea localităților

În întimpinarea zilei de 23 August, în întreaga țară se desfășoară o însoțită întrecere pentru gospodărirea și înfrumusețarea localităților.

Împreună cu deputații sfaturilor populare, mii de cetățeni din regiunea Brașov au lucrat voluntar la modernizarea unor străzi și instalarea unei noi linii de trolebus în orașul Brașov, la construirea casei de cultură din Făgăraș și a teatrului de vară din Bazna, la amenajarea de parcuri și zone verzi în unele stațiuni balneo-climatiche. În aceste zile ei sprijină colectivele constructorilor la ridicarea a 28 de școli și 80 de săli de clasă noi, precum și a peste 60 de cămine culturale care se construiesc în regiune.

Tot prin muncă patriotică, tinerii din satele regiunii Oltenia au însoțat peste 10.000 tone de po-

rumb și au transportat pe ogare circa 600.000 tone de gunoi de grajd. Alți tineri participă la ridicarea noilor construcții zootehnice și social-culturale, la lucrări pentru redarea unor noi terenuri agricole, de întreținere a drumurilor etc.

Tinerii din satele Olteniei au realizat astfel în acest an economii care depășesc 9 milioane lei.

Colectivității din mai multe localități din regiunea Ploiești execută în aceste zile ultimele lucrări pentru electrificarea satorilor lor. Prin tre acțiunile la care au participat numeroși săteni din regiune se numără repararea și întreținerea unor drumuri însumînd aproape 300 km, extinderea rețelei de apă potabilă, pregătirea școlilor pentru deschiderea noului an de învățămînt etc.

Sortimente noi de bunuri de larg consum

Industria chimică a realizat anul acesta numeroase sortimente noi de bunuri de larg consum din materiale plastice. Astfel s-au produs noi modele de pereți de baie, covorașe de baie, sandale pentru plajă, lustru, servicii de masă, fructiere, cutii de menaj, bomboniere etc. Alte sortimente noi vor intra în fabricație în curînd. Astfel, la Combi-

natul chimic din Făgăraș va începe fabricația a 17 modele de farfurii și tăvi din aminoplast în diverse culori, avînd gravate pe ele elemente de peisaj și folclor. Noi bunuri de larg consum urmează să intre în fabricație și la fabricile de mase plastice din București și Brașov.

Radiograme din larg

Indicativul „Y.P.E.” al stației de radio din portul Constanța e solicitat zilele acestea mai mult ca de obicei. Din eter, sînt captate neîntrerupt radiograme. Marinarilor flotei noastre comerciale, aflați departe pe mările și oceanele lumii, își îndreaptă gîndurile spre patrie, spre cei dragi, raportînd succesele lor închinată marilor sărbători a eliberării. Și marinarii noștri au cu ce se mîndri...

Pe planiglobul stației, urmărim împreună cu radiotelegrafistul de serviciu poziția tuturor navelor romînești aflate în porturi sau pe drumurile mării. Cargoul „Galați” de 4500 tone, primul vas românesc construit la Șantierul naval Galați, și-a încheiat zilele acestea unul din cele mai lungi drumuri pe care le-a străbătut pînă acum. Aflîndu-se în prezent pe coasta Braziliei, în portul Rio de Janeiro, el descarcă mărfuri romînești. Prin radiograma captată de stația de radio din portul Constanța, echipajul transmite: „Raportăm partidului și guvernului îndeplinirea planului de transport pe primele șapte luni ale anului acesta, în proporție de 169,3 la sută la tone-marfă și cu 116,2 la sută la tone mile. Pentru întreprinderea navel, echipajul a realizat în ultimul timp 350 de ore de muncă patriotică. Vom munci cu tot elanul, pentru ca să ne menținem și de acum înainte titlul de echipaj fruntaș pe flota comercială.” Semnează comandantul navei.

Astfel de radiograme sînt transmise și de pe bordul altor vase comerciale. Echipajele navelor „Mangalia” și „Dobrogea” anunță îndeplinirea planului de transport, de la începutul anului și pînă în prezent, primul cu 162,66 la sută la tone-marfă, cu 108,5 la sută la tone mile și al doilea cu 103,2 la sută la tone-marfă și cu 101,4 la sută la tone mile. În ajunul marilor sărbători, petrolierul românesc „Pace”, cu o capacitate de 19.000 tone, dat în folosință anul acesta, se află în apele teritoriale ale Belgiei, descărînd produse petroliere în portul Anvers. Instalațiile de încărcare și

descărcare, aparatele de navigație, radarul, sonda ultrason, pilotul automat și alte aparate ultramoderne asigură vasului o înaltă securitate a navigației. Zilele acestea, a sosit în portul Constanța și cel de-al doilea petrolier românesc „Prietenie”, de aceeași capacitate. Echipajul său, unul dintre cele mai tinere din flotă, se pregătește acum de plecare în prima cursă.

Străbătînd apele furioase ale golfului Biscaya, cargoul „Dobrogea” de 10.000 de tone se îndreaptă acum spre America centrală cu o încărcătură de cereale la bord; nava „Victoria” este acostată într-un port italian.

Marinarilor de pe cargourile de 4500 de tone „Brăila”, „Suceava”, „Timișoara”, „Cluj”, vase care se află în momentul de față în cursă, transmit constructorilor gălăni mulțumiri călduroase pentru înaltul nivel tehnic la care au fost construite vasele pe care navighează. În acest timp, la Galați constructorii de nave au lansat de curînd la apă cel de-al nouălea cargou de mare tonaj.

Pentru dezvoltarea flotei noastre comerciale, numai în cursul acestui an s-au dat în folosință trei cargouri de 4500 de tone, de fabricație romînească, două de 10.000 de tone, precum și două petroliere de cîte 19.000 tone. În sectorul fluvial, puterea de tracțiune a navelor a crescut cu 18 la sută față de anul 1960. Capacitatea de încărcare actuală a flotei noastre comerciale este de aproape patru ori mai mare decît în 1950.

„Radiograme sosesc zilnic în port. Și fie că sînt trimise de pe coastele Braziliei sau de pe insula Mediterană — ele exprimă în cuvinte lapidare aceeași adîncă mîndrie a marinarilor noștri care, cu ochiași sărbători a poporului nostru înfăptescă noi succese și realizări, care dovedesc că navele noastre încep să fie din ce în ce mai cunoscute în lume.

VIORIEL LUPU

